

teresseret i Fiskeri som Danmark, maa gaa i Spidsen paa et saadant Omraade, thi det vil i høj Grad være heldigt, om det kunde lykkes at faa ensartede Regler for samtlige Farvande.

Forslaget er let at overse, det angaar kun 2 Punkter. Det ene er, at det forbydes at drive Fiskeri med andre bevægelige Redskaber i Øresund end det, vi kalde Næringer. Det er Sildegarn, som anvendes paa forskellig Maade, man kalder dem Drivgarn, Nedgarn og Sættegarn, alt efter den Maade, man anvender dem paa. Det andet Punkt angaar en Bestemmelse imod Ilandbringelsen af Undermaalsrødspætter. Om det just er det rigtige Maal, der er truffet her, om det skal være 8 Tommer eller større eller mindre, det kan der tvistes om. Jeg nærer imidlertid ikke den Frygt, som det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) for, at det skulde afstedkomme Forstyrrelse i vor Fiskerilovgivning, hvis dette Lovforslag blev vedtaget, og vi ikke faa den Fiskerilov, vi skulle have til 2den Behandling i Dag, vedtagen. Thi hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, sker der hermed en Ændring i den bestaaende Fiskerilov paa dette Punkt, og for saa vidt man billiger Indholdet af det foreliggende Lovforslag, vil det ikke afstedkomme Forstyrrelser i vor Fiskerilovgivning. Jeg skal anbefale Forslaget til Fremme, og jeg synes, det er saa let at overse, at jeg ikke bryder mig om at faa det henvist til et Udvalg.

N. Andersen: Det er til min Overraskelse en ret uensartet Række af Udtalelser, der er fremkommen vedrørende dette Lovforslag. Jeg havde troet, at vi kunde være nogenlunde enige om at vedtage det foreliggende Lovforslag, da det er en Fortsættelse af et Forhold, som vi have ordnet for flere Aar siden. Det overraskede mig derfor, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Christian Rasmussen) havde store Betænkeligheder ved at gaa med til dette Lovforslag, der kun omfatter en Konvention mellem Danmark og Sverige. Naturligvis har han Ret i, at man alvorligt burde stræbe efter at faa iværksat lignende Underhandlinger og eventuelt opnaa lignende Overenskomster med alle de europæiske Lande, med hvilke vi drive Fiskeri, paa en vis Maade i Fællesskab, paa en vis Maade som Konkurrenter, nemlig i samme Farvande. Men man kan jo ikke vinde alt, hvad man ønsker, med eet Slag. Det er nu en Gang klogere at tage smaa Skridt,

naar de blot føre i den rigtige Retning, end at vente, til man kan tage et vældigt Spring og derved opnaa en stor Fordel. Jeg kan derfor snarere slutte mig til den Betragtning, som blev gjort gældende af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Jeg vil udtale min Glæde over, at der her — ikke just, som det ærede Medlem sagde, gøres et Forsøg, thi Forsøget er gjort ved den Konvention, der er vedtagen mellem Danmark og Sverige paa Fiskeriomraadet, men over, at vi fortsætte dette Forsøg, som har gjort nogen Nytte, idet jeg haaber, at den Dag ikke vil være overmaade fjern, da ogsaa de andre fiskende Nationer i det nordlige Europa ville være tilgængelige for den Betragtning, at det er hensigtsmæssigt for alle at opnaa en Overenskomst, der værner Smaafisken, Havbunden og i det hele alt, hvad der skal værnes, for at der kan tilvejrbringes et godt Udbytte af de forskellige Landes Fiskeri og derved Betingelserne for, at disse Landes meget store Fiskerbefolkning kan leve under nogenlunde betryggede Forhold.

Jeg nærer ikke Frygt for, at der, hvis dette Lovforslag vedtages, skulde opstaa en uløselig Konflikt mellem det og Saltvandsfiskeriloven. De to Love ville meget godt kunne lempes efter hinanden. Der vilde ikke ske nogen Ulykke, om man vedtog Konventionen forinden Saltvandsfiskeriloven, det vilde ret let rette sig. Men der vil heller ikke være noget i Vejen for at vente lidt med at lægge Konventionsloven paa Bordet, indtil man ser, hvad det bliver til med Saltvandsfiskeriloven. I det store og hele vil jeg tilraade Tinget at sige Ja til det her foreliggende Lovforslag. Vil man se nøjere paa det i Udvalg, skal jeg ikke have noget imod det; men jeg vil heller ikke have noget imod, at man fremmer det, som det foreligger.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Rasmussen) havde ikke faa Betænkeligheder ved det foreliggende Lovforslag. Han udtalte, at han ikke havde tænkt sig Muligheden af, at en Sag som denne kunde komme frem paa dette Tidspunkt. Denne Udtalelse forstaar jeg ikke rigtig, thi Sagen hviler jo ikke paa noget løst Grundlag. Først have mange Fiskere, som ere interesserede i dette Spørgsmaal, udtalt Ønske om at faa disse Bestemmelser tagne op til Drøftelse, og Sagen har været forelagt Dansk Fiskeriforening, som repræsenterede Fiskerne i de